

Abril de
lletres
2020

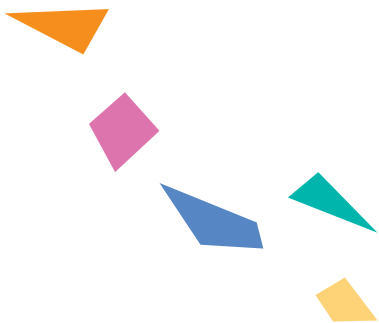
Sant Jordi, una festa emblemàtica per a la biblioteca.

Any rere any, des del més de febrer, preparam amb molta cura aquest dia, perquè tot surti perfecte. Només hi ha una cosa que ens sol preocupar, que faci mal temps i no ens deixi gaudir de la festa tal com volem: al carrer! No obstant això, enguany, com tots sabem, no podem celebrar Sant Jordi de la forma que estam acostumats. No serà la festa de carrer que tant ens agrada, amb música, llibres, roses, premis, contes..., però no hem deixat de celebrar-la, perquè el més important no ens faltarà:
els llibres.

En aquests moments, la biblioteca està tancada, però tots hem trobat la manera de poder llegir, ja sigui de forma digital com rellegint llibres que ja teníem o que ens havien quedat pendents. La lectura s'ha convertit en la nostra companya i ens permet passar les hores d'aquest llarg confinament somiant aventures, viatjant per països llunyans o descobrint moments de la història. Avui, més que mai,
la lectura ens fa lliures.

Petits i grans han volgut participar en aquesta festa des de casa i aquí teniu com ho han celebrat.

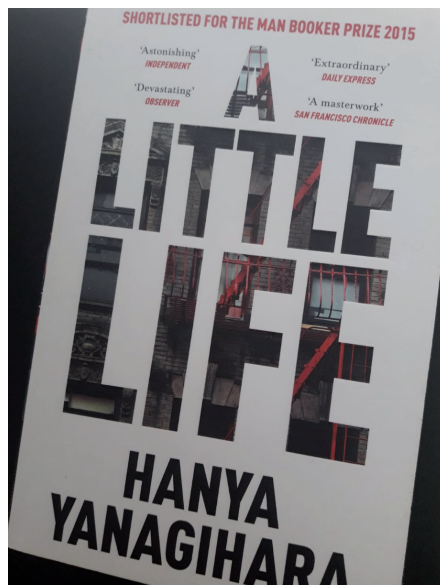
Moltíssimes gràcies a tothom i feliç Sant Jordi 2020.

*Llibres que es recomanen,
llibres que s'estan
llegint, contes preferits,
personatges d'històries,
narracions curtes, contes
compartits...*

Aina

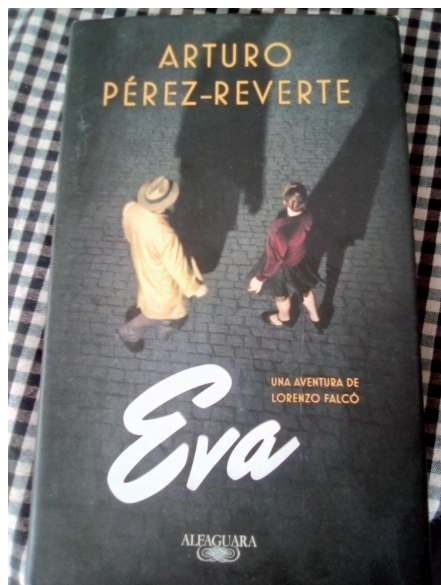
Amalio

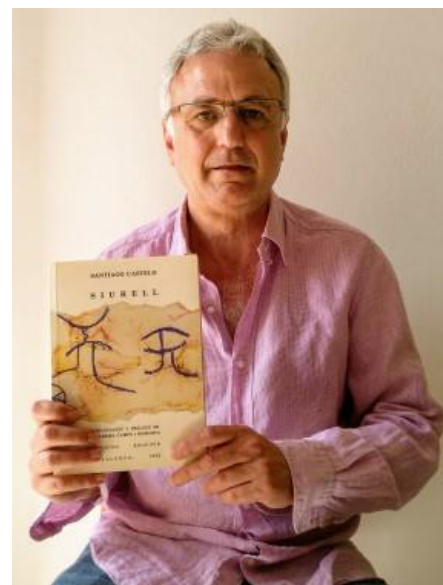
Anna

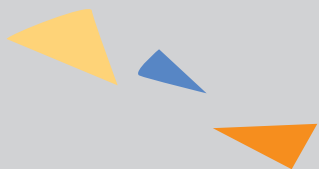
Antònia

Bàrbara

Carlos

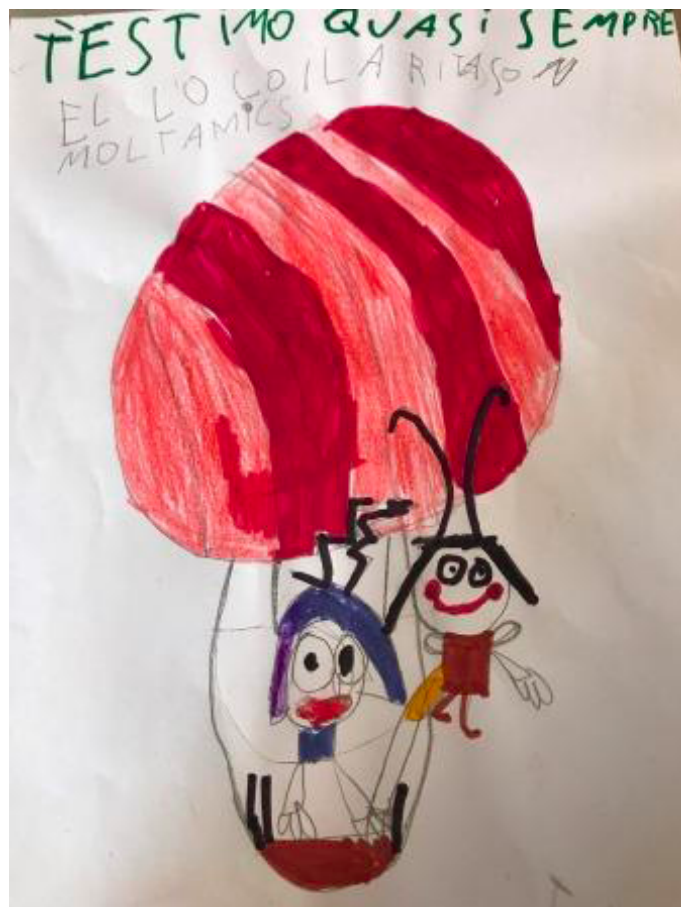

NA CATALINEIA e NA CATALINOTA

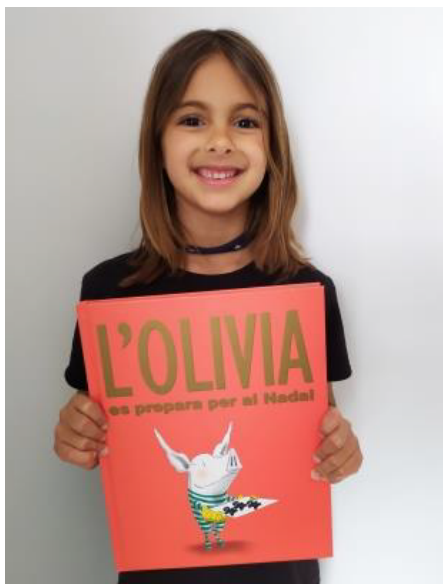

Alexandre

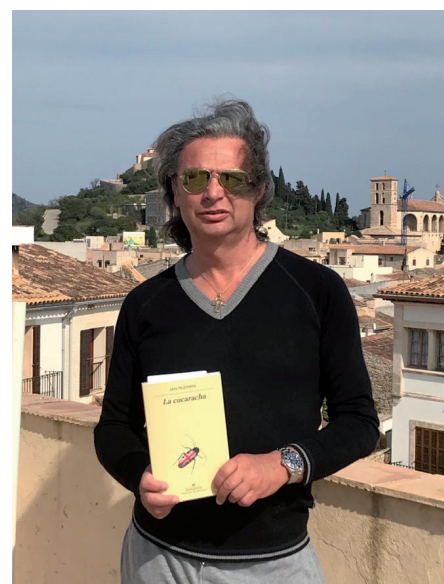
Catalina

Carme

Catalina

Claudio

Toni

Carme

El confinament

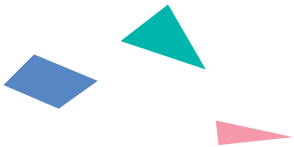
Hola jo som na Maria, visc a Artà i el que m'agrada més de tot és córrer i anar a atletisme. Aquests dies d'estar tancats dins ca meva són un poc avorrits. Bé però començaré per el principi.

Dia 14 de Març de 2020 va començar el confinament (que significa que no pot sortir de ca teva). Al principi les persones de Mallorca no estevan preocupades fins que, el coronavirus va arribar a Espanya i varen començar a tancar escoles, van prohibir a la gent poder sortir de ca seva... Quan el coronavirus va arribar a Mallorca la gent es va tornar com a boja, tothom va anar a fer la compra massivament per por de que es quedessin fora menjar. El més curiós de tot va ser que el que es va acabar primer va ser el paper higiènic. Hi va haver gent que en va comprar tant que ho van començar a dir pels mitjans de comunicació, així va ser com alguns futbolistes per passar el temps es van inventar diferents jocs, com els 10 tocs challenge, que és fer 10 tocs de peu al rotllo de paper higiènic sense que toqui el terra. Altres persones varen comprar 3 carros de menjar i fins i tot palets plens de farina, també es va acabar la llevadura... Els primers dies va ser bo de dur, però ara ja és més difícil per jo. Cada dia faig tres quarts d'exercici físic, faig deures, llegeixo, mir el televisor, faig videoconferència amb els amics...

Jo estic trista per no poder competir a curses de cross i pista, però per altra banda, també estic contenta perquè puc passar més temps amb la meua família. Abans els caps de setmana anàvem d'excursió, participàvem a curses esportives, començàvem a anar a la platja, anàvem de viatge... Ara també feim altres coses plegats, encara que són una mica diferents, ens ajuden a fer els deures, feim trencaclosques, practicam exercici físic plegats, entretenim a la nostra germana petita, pintam, feim maquetes en tres dimensions...

Esper que això d'estar tancada a casa acabi aviat i pugui tornar a l'escola per veure els meus amics, pugui anar a la platja, anar a fer atletisme...

Els meus pares diuen que almenys aquest virus haurà servit per netejar l'atmosfera, i aturar un poc el canvi climàtic. De fet ara no veim avions volar per damunt el poble, però veim més ocells.

Pere G.

Denise

Pau

El viatge del riu

El riu va néixer entre unes pedres i va començar a córrer. La missió del riu era arribar al mar. Però el riu no tenia mapes, ni brúixola, i no sabia com arribar al mar. Aleshores, lluny, cap a la seva dreta, va veure un arbre i va anar cap a ell. I li va preguntar:

–Podries indicar-me per on es va al mar?

L'arbre va contestar:

–Doncs no ho sé. Pregunta-li a aquella roca d'allà.

El riu va mirar cap a la seva esquerra i va veure la roca. Va anar cap a ella i li va preguntar:

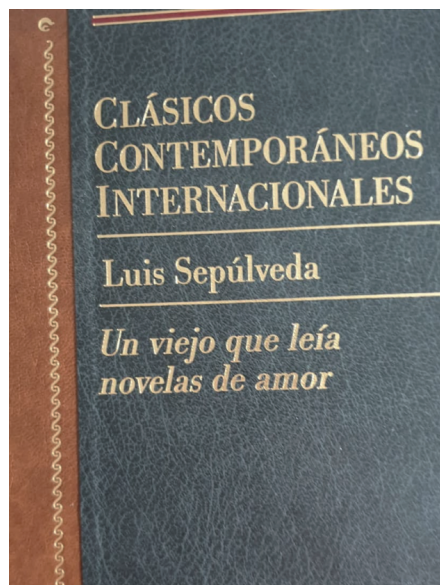
–Podries indicar-me per on es va al mar?

–No en tinc ni idea –va dir la roca.

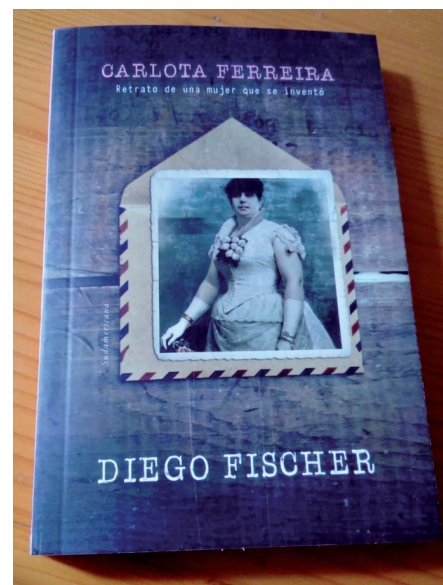
El riu va continuar el seu camí, sense saber del cert si anava en la direcció correcta. Aleshores, cap a la seva dreta, va veure un esquirol. Va anar al seu encontre i li va preguntar per on s'anava al mar, i l'esquirol li va dir que no ho sabia. El riu va continuar el seu camí, i poca estona després va veure a la seva esquerra una flor, i li va preguntar per on s'anava al mar i la flor li va dir que no ho sabia.

I, pregunta que preguntaràs, un dia el riu va arribar al mar.

Per això, els rius no van en línia recta i segueixen un camí sinuós. Perquè han d'anar preguntant als uns i als altres per on es va al mar.

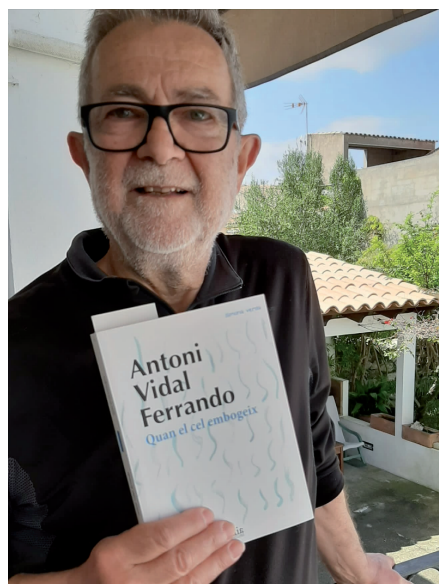
Coloma

Dolores

Fina

Jaume

Joan

Enric

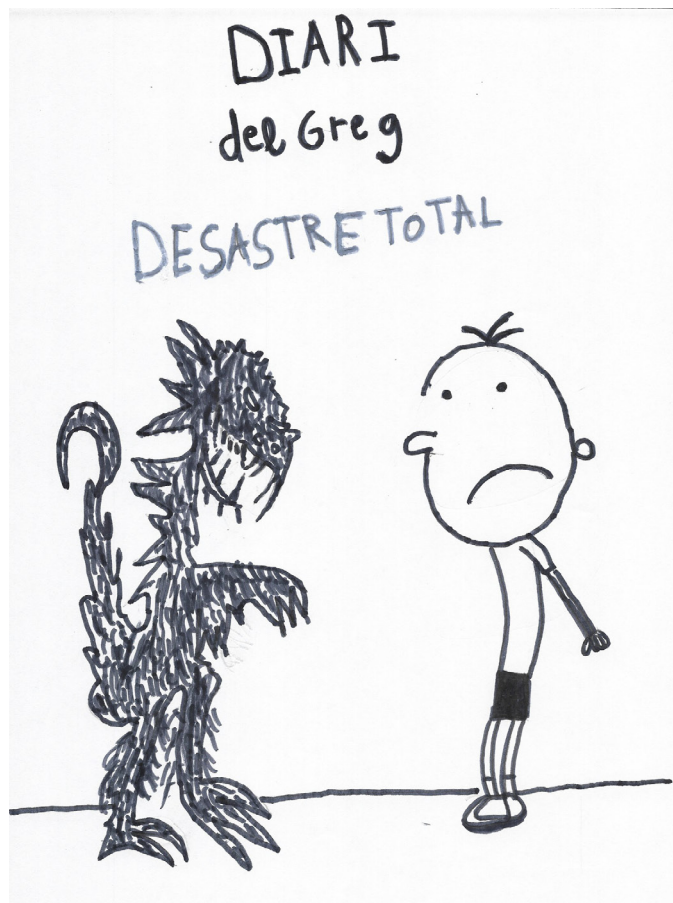
Pere

Mali

Marc

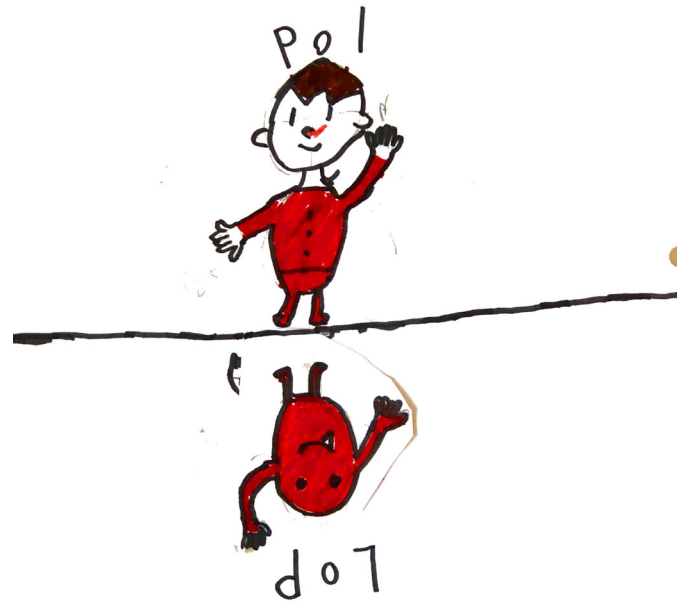

Joan

Maria

"Jo mataré monstres per tu"

Pol

El meu diari

Hola diari,

la situació que estem vivint és molt rara perquè és una situació que ningú havia vivit ni ningú vivirà mai perquè això del confinament (estar tancats a dins ca nostra) pareix que hem entrat a un programa de televisió tot el mon perquè hi ha molts de programes de televisió que no poden sortir d'un espai pero bé sé que tots junts ho aconseguirem.

Lo mes important que hem de fer és que hem de sortir només una persona per comprar lo essencial per exemple una compra setmanal i poca cosa més i la persona quan és a defora és molt important que no se toquin la cara i quan arriben a casa la mateixa persona que ha anat a comprar desinfectar les coses que ha comprat. I després de desinfectar totes les coses anar a rentar-se les mans. I tot això també ho hem de fer si mols arrien paquets a casa nostra. També recomen que et vestesquis que facis es llit perquè si tens el llit sense fer i vas en pijama no té farà ganes fer res però en canvi si fas el llit i et farà més ganes de fer coses també recomanen que facis exercici perquè fent exercici et pots activar i també et pot ajudar a començar a pensar amb les teves coses i després de fer exercici dutxar-té perquè així també te actives. Et recomanen que facis exercici al dematí.

Nosaltres fa que estem a dins ca nostra aproximadament un mes o un poc més. Be nosaltres els nins no podem sortir per res però en canvi els pares surten per anar a comprar lo mes essencial.

Les persones que tenen corral /jardí /tarrasa son les mes afortunades perquè les persones que viven a un pis o a una apartament alomillor només tenen un balcó tenen menys espai per corre o per fer exercici.

També les persones que li pega el sol al corral o al jardí tenen més sort perquè el sol és molt important perquè té vitamina C per les persones que no li pega el sol al balcó o al jardí no estiran bé perquè és molt important que mhos pegui el sol per tenir vitamina C.

També és molt important no estar tot el temps amb els mòbils, les tablets, l'ordinador, la tele, la play,...

Això m'hos ha ajudat per fer coses que antes no tenim temps de fer per exemple per aprendre a cuinar, a pintar, a ballar,... Per aprendre noves receptes, nous dibuixos, nous balls,...

També això ha anat molt per el medi ambient perquè està tot tancat i les fàbriques no tiren fum i les carreteres no estan transitades i per això el medi ambient està molt millor.

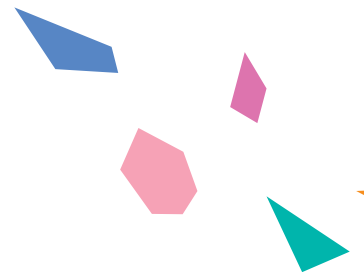
També els animals han sortit perquè com que no hi ha ningú per els carrers els animals son lliures, dic això perquè s'han trobat alguns casos de mones, pavo real, vaques,...

Bé ja no sé més que contar pero be en resum que la situació que estem vivint es única i extraordinària.

Bé i ja estaria.

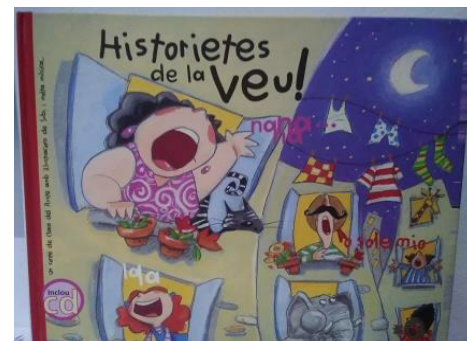
Adeu diari

Àngela Riera, 1er ESO E

Marina

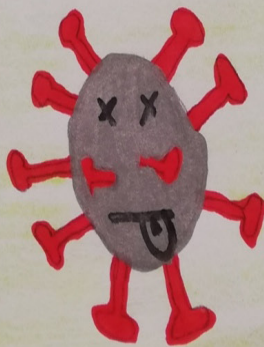

Lluís

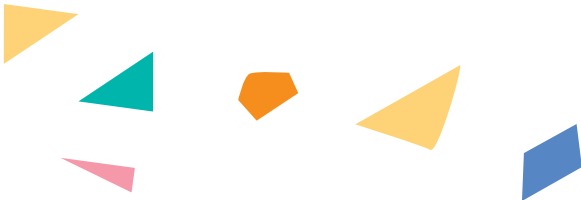

Toni

UN
SAU JORDI
DIFERENT

JUNTS HO ACONSEGUIREM

Qualque dia

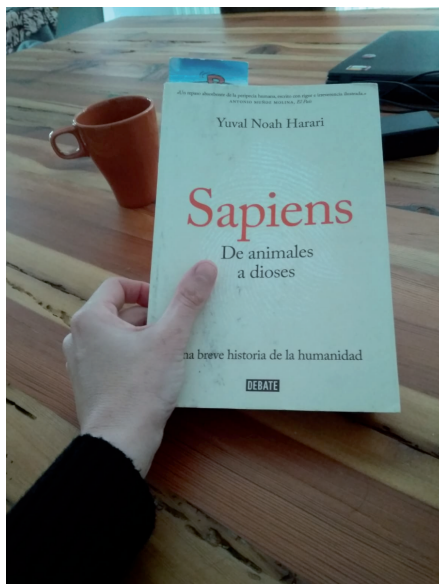
Qualque dia tornaré a escoltar el riure d'aquell nen gronxant en els gronxadors d'un parc, i també el plor d'aquell que cau per córrer massa ràpid i no veure la petita pedra que li fa ensopegar, qualque dia tornarem a brindar per l'ansiós divendres, qualque dia tornarem a celebrar els aniversaris tots junts... Però ara l'únic que sento són els aplaudiments a les vuit, els únics plors són les famílies que han perdut algú i no es poden acomiadar de la persona que estimen, brindem perquè queda una dia menys de confinament i celebrem sols o ha través d'una pantalla.

Però qualque dia el nostre passat tornarà a ser el nostre present.

Cristina Alzamora Cabello

Joana

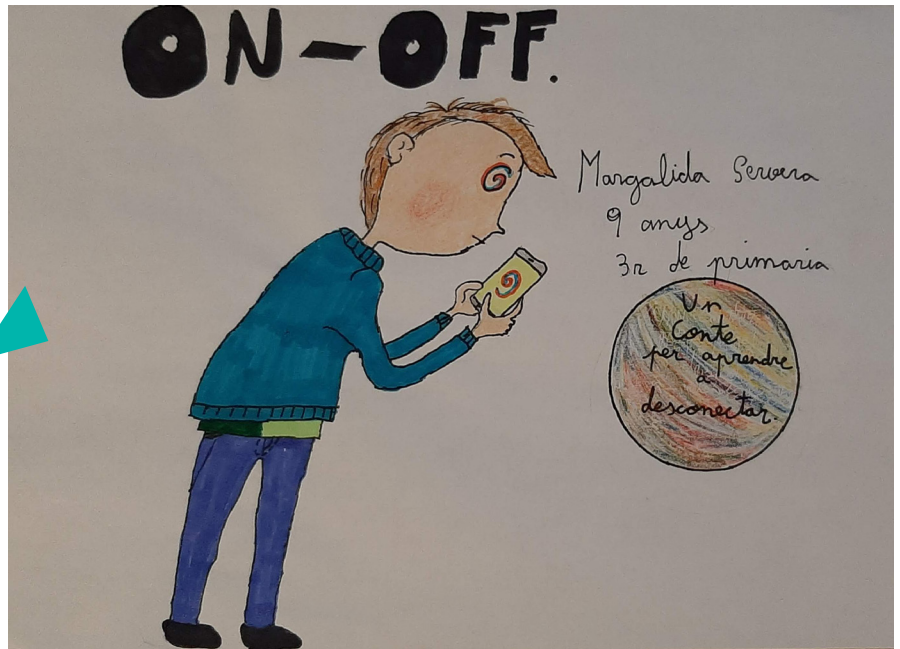
Laura

Magdalena

Margalida

Sergi

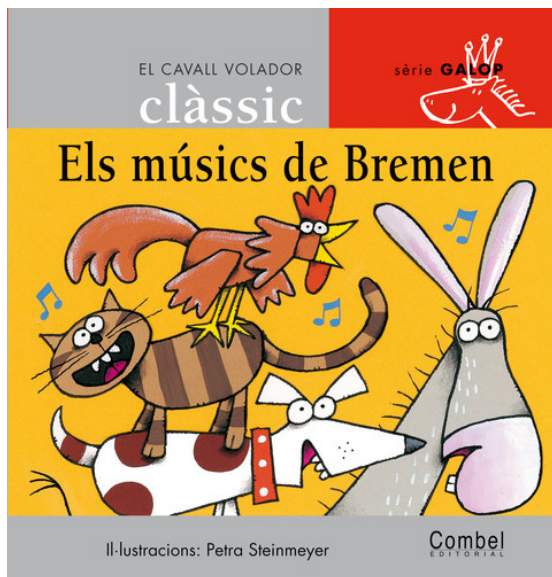

Martí

Nancy

Sofia

Ada

Alal

Un canvi a la humanitat

El meu nom és Marc. Tenc 10 anys. Aquest mes ja en faig 11. Ara tot és molt estrany. Fins i tot aquest escrit que estic fent.

Jo avui hauria de ser a classe fent tasques amb els meus companys, jugant amb els meus amics. El capvespre tendria activitats per fer: esports, música. No puc fer res absolutament res del que feia abans.

Hi ha un silenci per tot que molesta. Més que el renou.

Jo no entenc molt bé el que passa. Bé, si que ho sé. Però no ho entenc. Ni jo, ni nins com jo, ni més petits o fins i tots més grans.

Me fa molta pena tot això. Me fan pena els meus padrins. Me fan pena tots els meus amics.

Però estic content per altra part per moltes coses. Quan els meus pares escolten les notícies de

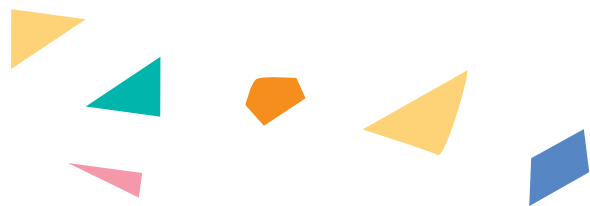
la tele, jo també escolt, de vegades. Perquè vull desconnectar de tot aquest tema. Vull ser com abans i vull fer el que feia.

Però bé. Estic content pel planeta, que ara ELL si que pot respirar. Per primera vegada en molts molts d'anys pot sortir. Què curiós: Ell "pot sortir", viure, riure, fer coses i aprofitar que no el contaminam, quan nosaltres estam tancats. Jo vull ser amic del meu planeta. L'estim. No podem jugar junts? No podem riure i fer coses junts? Què passarà quan les persones poguem tornar sortir? Ell s'haurà de tancar una altra vegada?

També estic content per l'Enric, que és el meu millor amic, un amic de debò.

L'Enric és un nin un poc desastre, ja ho sé. Però és el meu millor amic. I també l'estim.

De vegades m'ha contat que me té enveja. A jo? Enveja? De què? Idò de tenir la família que tenc. Dels pares que tenc, dels padrins que tenc, dels

cosins que tenc. Però sobretot dels pares. Els meus pares són genials!

Els pares de l'Enric treballen molt. No és que els meus no treballin, però tenen més temps que els seus.

Els pares de l'Enric quan arriben a casa, sempre estan amb el mòbil, o xerren per telèfon, o tenen més feines a fer i no tenen temps d'estar amb ell, de xerrar, de jugar.

Ara no fan feina. Són a ca seva. I l'Enric me diu que està content d'aquest confinament perquè també per primera vegada pot estar de veres amb els seus pares.

L'altre dia varen treure la pols (i el preu) del monopoli i varen jugar una partida. I després una altra.

Ara seuen junts a la taula per dinar, per sopar, per

berenar. Fins i tot s'inventen coses per estar junts i passar el temps. Veuen pelis junts. I riuen junts.

Quan m'ho conta estic molt content.

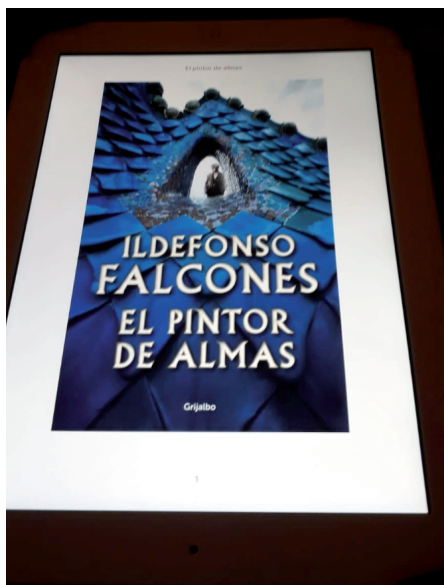
Jo de tot d'una no entenia l'Enric. Però això m'ha fet pensar que els meus pares són fantàstics.

Supos que com l'Enric hi ha altres nins.

I ara pens que quan poguem sortir tot serà igual? Com abans? La Terra tornarà a plorar? Ara nosaltres per sortir amb d'usar mascareta. Quan poguem sortir com abans, el planeta haurà d'usar mascareta? Haurà estat una lliçó per a la humanitat?

Pere Gerard Vaquer Ginard, 10 anys

Magdalena

Mar

Margalida

Margalida

Maria

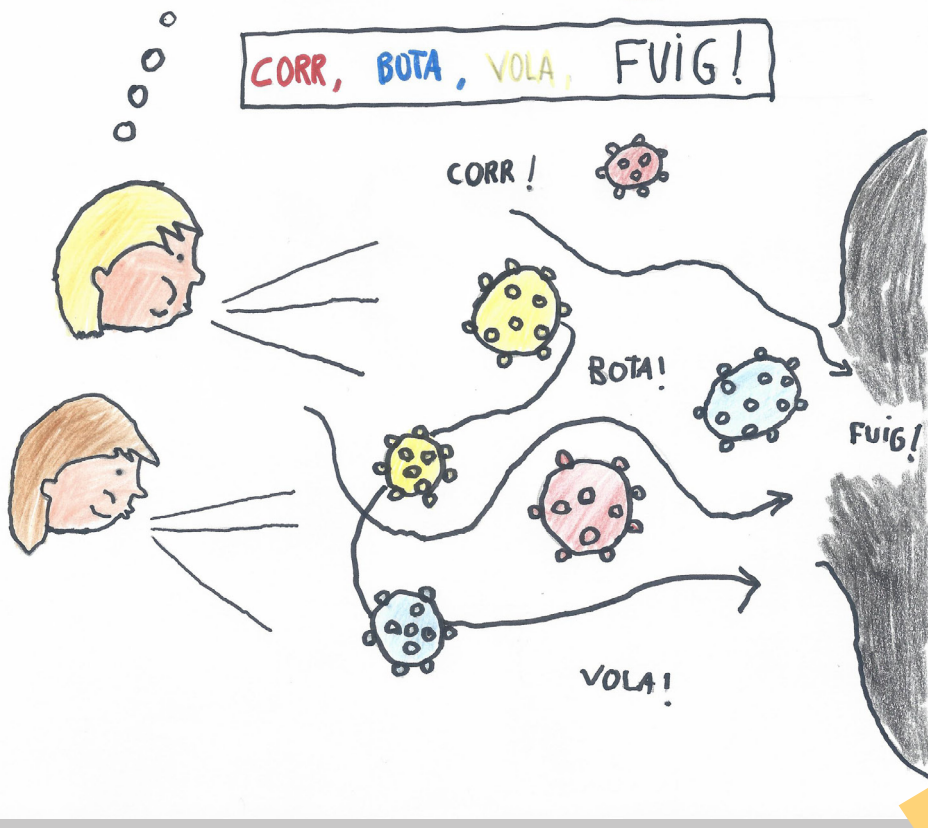
Maria Àngela

Miquel i Quim Nebot Vallori. 2n EP i 4t El CC Sant Salvador

Aquest llibre, "Un joc" ja m'agra-
dava molt quan era petit (pensava que sa
meua mestra sabia fer màgia!). A ra li conta
al meu germà Quim de 3 anys. Ell pensa que
se fer màgia i sempre li cont. L'altre dia li vaig
dir que aquests punts eren els coronavirus que ell
els diu "lletxes" i que si les fiam molt fort
junts aconseguim que fugin.

MARIONA SUREDA PETA 5 ANYS

Mariona

EL MONSTRE DE COLORS

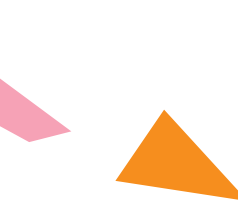

Maria

Bones! El meu nom es Paquita i soc una dependenta d'un dels supermercats més coneguts actualment a Espanya: Mercadona. Bé, la veritat es que m'agradaria informar-vos, de el que està passant a l'actualitat, uns dels temes que més ens està afectant més a totes les persones d'Espanya, sinó també a tot el món en general: El coronavirus. El coronavirus o COVID-19 és la malaltia infecciosa causada pel coronavirus que s'ha descobert més recentment. Tant el nou virus com la malaltia eren desconeguts abans que esclatés el brot a Wuhan (Xina) al desembre de 2019. Els símptomes més comuns de la COVID-19 són febre, cansament i tos seca. Alguns pacients poden presentar dolors, congestió nasal, rinorrea, mal de coll o diarrea. Aquests símptomes solen ser lleus i apareixen de forma gradual. Algunes persones s'infecten però no desenvolupen cap símptoma i no es troben malament. Afecta sobretot a les persones majors, i també a les altres, però els joves, superen el virus fora cap problema.

Bé després d'explicar-vos un poquet sobre el nou coronavirus, o COVID-19, vos contaré el canvi que ha passat a la meua vida. Abans jo feia feina, però d'una manera normal, descansava, feia feina, passava bastant de temps amb el meu fill i la meua filla, però ara, he d'estar quasi tot el dia fent feina. La veritat es que ara dorm amb moltíssim d'estres, i no puc deixar de pensar amb tota la feina que faig. El supermercat obri a les 7:00 h, i jo cada dia m'he de despertar a les 5:00h, ja que estic una hora en preparar-me, i una altre hora en anar cap a la feina i trobar algun lloc al parking. Seguidament, tot d'una m'he n'he d'anar a preparar tot el menjar, ja que també, la gent compra menjar per un any, i jo no ho entenc. Hem d'estar tranquils, ja que els subministres d'aliments, no s'esgotaràn fàcilment.

Però el coronavirus, que es transmet molt fàcilment, ara, estem en confinament, i no podem sortir de ca nostra , ja que està prohibit. Jo, només surt de ca meua, quan he d'anar a fer

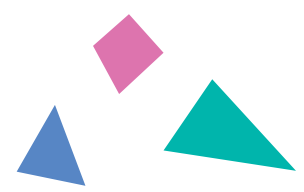
feina, i per anar al supermercat més pròxim de ca meva. Jo estic diguent-te aquesta informació a ca meva, estic amb els meus fills, ha, i també amb el nou integrant de la família, el nostre cà, Bobby. En Bobby, és un ca, de raça golden, què té el pel durat i els ulls de color blanc i blau, també, li encanta passejar, i és molt divertit i molt amistós amb totes les persones que vou. Aprofitant l'ocasió també vos contaré que també es pot sortir de casa teva si tens un cà, perquè els cans, dins les superfícies tancades, sestressen moltíssim, i per això han de sortir a passejar amb el seu cuidador.

Gràcies aquest confinament, els hospitals estan col·lapsats, i tots els sanitaris estan sofrint per aturar aquest nou virus, que també anomenem coronavirus. Nosaltres, els que no som sanitaris, cada dia a 20:00h sortim al balcó, o al portal de la nostra casa, per aplaudir l'excel·lent feina dels sanitaris, que s'estàn jugant la vida per nosaltres. També amb moltíssima gent, què fa dibuixos

per superar aquest confinament, què ens està afectant tant a la nostra vida diària, però gràcies aquest confinament, la terra s'està curant un poc de la contaminació. Ara, el transport públic, com que la gent està a casa seva, tot el diòxid de carboni que anava cap a l'atmosfera, s'ha deixat de produir, i poc a poc, el planeta, s'està curant de les seves farides. Encara que costi, jo crec que sí col·laborem tots, i seguim les ordres de la OMS, podrem con seguir aturar aquest virus que està ocasionant una pandèmia mundial.

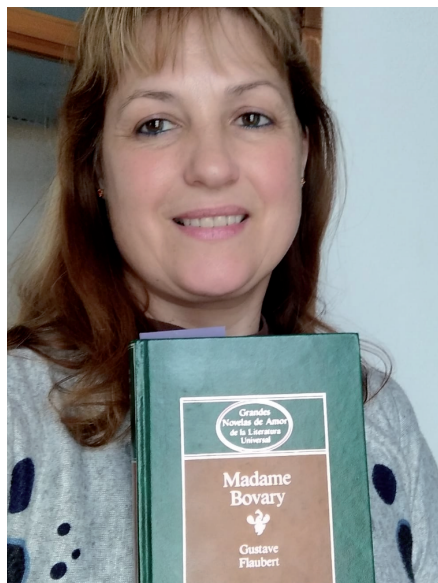
Recordau, aquest virus l'aturem junts.

Pere Mascaró Massanet

Maria Antònia

Maria

Marina

Xesc

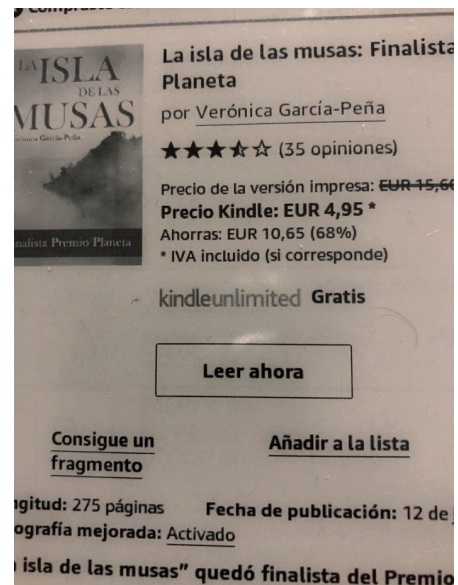
Pere

Pau

Pili

Tomeu

Las aventuras de *Don Quijote*

Neus i Mar

Nora

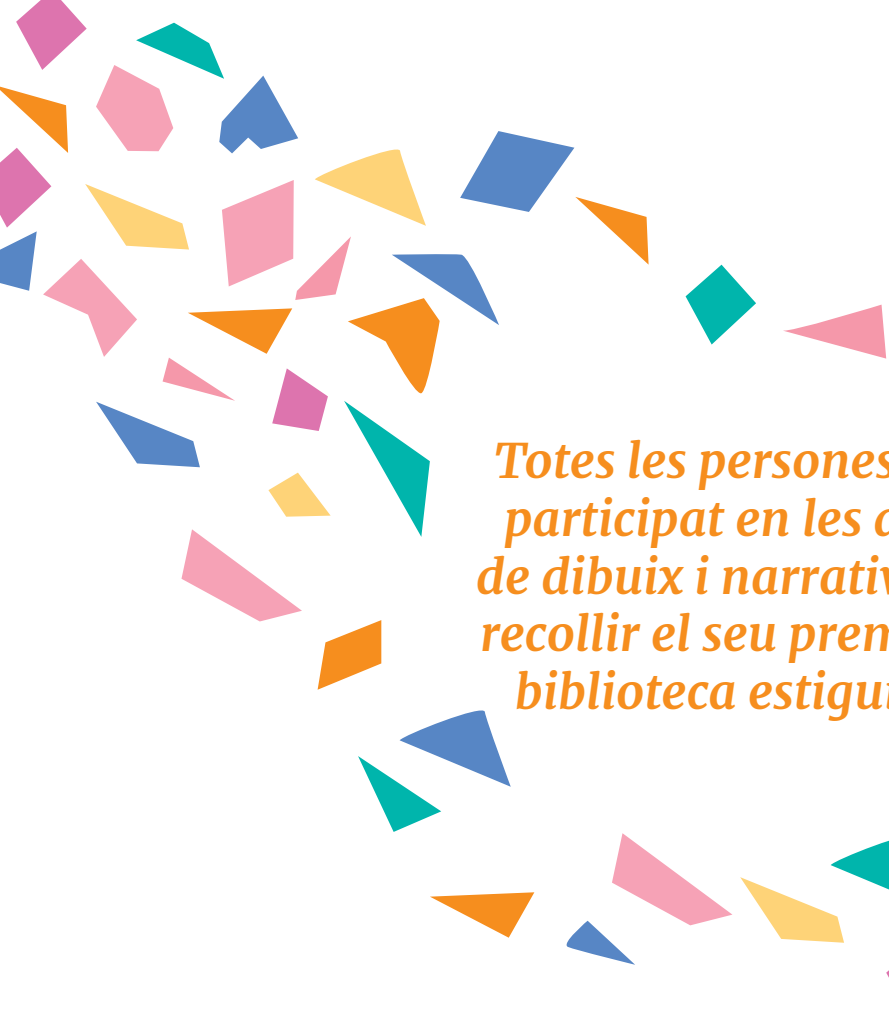

Toni

Xisca

*Totes les persones que han
participat en les activitats
de dibuix i narrativa podran
recollir el seu premi quan la
biblioteca estigui oberta.*

AJUNTAMENT d'ARTÀ